

Слѣдователно, ще знаете едно правило: щомъ имате единъ излишекъ, веднага ще се зароди изкушението. Да кажемъ, че първиятъ човѣкъ изразимъ съ точка А. Той ималъ всичко въ себе си. Той е

А | първата монада. И когато Богъ опиталъ тази монада или този първиятъ човѣкъ, какво станало? Богъ прѣкаралъ всички животни да минатъ покрай човѣка, да имъ тури имена, да имъ бжде господарь и да ги учи. Всички животни минали двѣ по двѣ покрай човѣка. Тогава у него се явило

В | едно чувство на недоволство, понеже нѣмалъ другарка, подобна на себе си. И тукъ именно той сгрѣшилъ. И знаете ли въ какво седи сгрѣшаването? Неговиятъ другарь билъ Богъ, но той, като не видѣлъ Бога, у него се явило желание да си има другарь, и вслѣдствие на това си желание той сгрѣшилъ. И Богъ, за да го избави отъ едно зло, веднага се проектира въ монадата В. Слѣдователно, жената е първиятъ корень, който човѣкъ е спусналъ въ земята и човѣкътъ, като я видѣлъ подобна на себе си, казалъ: „Тази е плътъ отъ плътта ми и кость отъ костьта ми“. Но на тази монада Б свѣтлината е била тъмна, и тя се привлича отъ онова дърво на „Познанието на добро и зло“. Сега ще упо-